

Arrest

nr. 108 887 van 2 september 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 22 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. BELDERBOSCH en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, Ali Faisal, verklaart de Pakistaanse nationaliteit te hebben. U bent Sunni moslim en Rajput van etnische origine. U herinnert zich niet meer juist waar u geboren bent maar u groeide op in de regio Korangi in Karachi stad. Daarna woonde u een tijd met uw familie in Said Pur, het geboortedorp van uw vader in het district Sialkot in de provincie Punjab. In 2002 verhuisden jullie naar Sialkot stad, waar jullie in 3 verschillende wijken verbleven, tot voor uw vertrek naar Europa. U bent niet gehuwd en heeft geen kinderen. U bent alleen naar België gekomen.

U hebt Pakistan ontvlucht omwille van een interpersoonlijk conflict met een zekere Chaudary Cheena, een crimineel/gangster uit uw regio die ook banden zou hebben met de politie en Pakistaanse overheid.

In 2011 begon u als taxichauffeur te werken voor een zekere Ghulam Raza in Sialkot stad. Op een dag, een 3-4 tal maanden voor uw vertrek uit Pakistan, kreeg u telefoon van hem dat u een zekere Chaudary Cheena naar de luchthaven van Lahore diende te brengen. Onderweg in de auto raakten jullie aan de praat, hij bood u een job aan als zijn persoonlijke chauffeur en gaf u zijn contactgegevens. U herkende hem echter als een notoire crimineel en gangster uit de regio en werd eerder nerveus van hem. In Lahore pikte hij 2 mannen op en vervolgens reden jullie terug richting Sialkot. Daar aangekomen bood hij u aan nog even te blijven en samen met hen te eten. Er waren nog enkele andere gasten aanwezig tijdens het diner. Tijdens het eten ontstond er echter plots een heftige discussie tussen Chaudary en één van de gasten over een plot grond. Beide claimden dat het om hun eigendom zou gaan. Het dispuut mondde uit in een slaande ruzie, waarbij u probeerde tussenbeide te komen en Chaudary bij zijn hemd vast nam om hem tegen te houden. Hij scheurde per ongeluk zijn hemd en meteen werd u hardhandig aangepakt door enkele van zijn mannen/gasten. Hij riep er nog enkele andere mannen bij en u werd zwaar toegetakeld. U werd geslagen, verkracht en vernederd in het bijzijn van de andere gasten. Ook de broer van Chaudary was hierbij aanwezig. U verloor het bewustzijn en een 2-3 tal dagen later werd u wakker. U werd door één van de bewakers van Chaudary, een wat oudere man, geholpen om het huis van Chaudary te ontvluchten. U ging naar het huis van uw baas Ghulam Raza en de volgende dag gingen jullie samen naar het politiekantoor van Murat Pur. Daar kreeg u te horen van een politieman dat u eerst naar de dokter diende te gaan voor een medisch rapport en dat hij u eveneens geen klacht kon uitschrijven want dat hij analfabeet was, u diende daarvoor terug te komen als de verantwoordelijke politie officiers er waren. Op aanraden van uw broer keerde u niet naar huis, maar bleef u bij een vriend. De volgende ochtend keerden jullie terug naar het politiekantoor. De politie geboden ook Chaudary Cheena te komen en lieten hem zijn versie van de feiten vertellen. Hij vertelde dat hij u een maaltijd had aangeboden, dat u vervolgens geld uit zijn huis had gestolen en dat ze u daarom hadden geslagen en aangepakt. De politie geloofde Cheena en u en Ghulam Raza werden elk in een aparte cel opgesloten. Raza werd snel vrijgelaten maar u werd daar 2 dagen vastgehouden. Ondertussen gingen Chaudary en zijn mannen langs bij uw familie. Uw moeder werd geslagen en uw broer Laiqat werd door hen meegenomen. Sindsdien ontbreekt van hem elk spoor. Uw moeder en vriend Usman kwamen vervolgens naar het politiekantoor. Uw moeder betaalde 100 000 roepies smeergeld om u vrij te kopen uit de gevangenis. U hoorde van Usman die het vernam van deze politieagent, die u vrij liet, dat Chaudary het plan had u te vermoorden in samenwerking met de politie. U keerde niet terug naar huis, maar u verbleef een 2-3 tal maanden ondergedoken in een soort fabriek. Usman bezocht u daar geregeld en ook uw moeder en uw oom kwamen u daar opzoeken. Uw oom regelde en betaalde een smokkelaar die u hielp het land te verlaten.

U ontvluchtte Pakistan op 20/09/2011 vanuit Karachi. U verbleef een 10 tal dagen op hotel in Dubai en vloog dan verder rechtstreeks naar België. U kwam in België aan op 01/10/2011 en vroeg 2 dagen later asiel aan.

Bij een huidige terugkeer naar Pakistan vreest u vervolging en bedreiging vanwege deze Chaudary Cheena en de politie met wie hij zou samenspannen tegen u. U vreest hierbij voor uw leven.

Ter ondersteuning van uw identiteit en asielrelaas legt u volgende documenten voor: een bundeltje Pakistaans geld (roepies) en een gescheurd papiertje met daarop de naam en het telefoonnummer van uw vriend Usman in Pakistan.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toegekend worden. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.

De door u afgelegde verklaringen laten niet toe enig geloof te hechten aan de door u ingeroepen problemen naar aanleiding van uw interpersoonlijk conflict met deze Chaudary Cheena. Uw verklaringen hierover zijn op verschillende punten immers vaag, incoherent, weinig aannemelijk en weinig overtuigend. Voornamelijk tal van incoherenties en tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en uw verklaringen bij het CGVS, als ook tussen uw verklaringen bij het CGVS onderling, springen hierbij in het oog. De waarachtigheid en de geloofwaardigheid van het verhaal dat u hier vertelt wordt dan ook op fundamentele wijze in twijfel getrokken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geen enkel origineel Pakistaans bewijs aangaande uw identiteit en nationaliteit kan aanbrengen (CGVS, p. 3-5). Het bewijs van identiteit maakt nochtans een essentieel element uit in iedere procedure en de asielzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of over kan beschikken voor te leggen. Het enige wat u kan voorleggen is een

bundeltje Pakistaanse roepies, wat naar u mening uw afkomst van Pakistan bevestigt (CGVS, p. 3-5). De enige verklaring die u voor dit ontbreken van identiteitsgegevens kan geven is dat u uw ID kaart en paspoort bij had tijdens uw reis naar Europa maar dat deze werden bijgehouden door de smokkelaar en dat ze u op het einde van de reis ook door hem werden afgenomen, hij zou ze namelijk nog voor anderen willen gebruiken (CGVS, p. 4). U heeft uw ID documenten dan ook niet teruggevraagd en u heeft dit verlies ook nooit aangegeven bij de politie of Pakistaanse ambassade (CGVS, p. 4). U kan zelfs geen kopie van enig identiteitsbewijs voorleggen en u hebt blijkbaar ook niet de geringste moeite gedaan om deze documenten na uw aankomst via Pakistan alsnog te verkrijgen. U verklaart nog contact te hebben gehad met uw vriend Usman na uw aankomst in België (CGVS, p. 4) en u wist op dat moment dat u geen enkel bewijs van uw identiteit of nationaliteit zou kunnen voorleggen, maar toch vond u dat blijkbaar niet belangrijk genoeg om hier met hem over te spreken en hem te vragen of hij u kon helpen dergelijke documenten op te vragen in Pakistan. Bovendien komen ook uw verklaringen over uw geboorteplaats eerder vaag over. U zou zich helemaal niet herinneren waar u geboren bent, het enige wat u weet is dat u in Karachi was toen u jong was in de wijk Karangi (CGVS, p. 5-6). Maar verder weet u daar ook niets over want u was heel jong en u sprak daar ook nooit over met uw familie (CGVS, p. 6). U weet ook niet hoelang u dan in Karachi gewoond heeft, noch wanneer u naar uw familiedorp Said Pur zou verhuisd zijn, waar uw grootouders woonden (CGVS, p. 6). Dergelijke vage verklaringen en het ontbreken van enig identiteitsbewijs plaatsen dan ook meteen al ernstige vraagtekens bij uw werkelijke afkomst en trekken daarbij meteen uw algehele geloofwaardigheid op fundamentele wijze in twijfel.

Verder kan u ook geen enkel document voorleggen ter ondersteuning of bevestiging van uw asielerhaal en de motieven die aan de basis zouden liggen van uw vlucht uit Pakistan (CGVS, p. 5). U verklaart te hebben gewerkt als taxichauffeur, maar u kan hier geen enkel document of foto van voorleggen, u zou hiervoor louter een verbaal contract hebben gehad, er zou nooit iets opgeschreven zijn (CGVS, p. 8). Verder zou u dan zelf naar de politie zijn gestapt om een klacht in te dienen tegen Chaudary Cheena, maar daarvan zou nooit iets genoteerd zijn door de politie (CGVS, p.15). Dit omdat de enige politieman die daar aanwezig was op dat moment niet kon lezen en schrijven (CGVS, p. 15). De volgende dag zou u dan gearresteerd zijn door de politie, maar ook daarvan kan u geen enkel document of bewijsstuk voorleggen (CGVS, p. 16). Ze zouden u gewoon 2 dagen vastgehouden en gefolterd hebben (CGVS, p. 16). Dit ontbreken van enig bewijsstuk, het feit dat u hier geen afdoende verklaring voor kan geven en het feit dat u blijkbaar ook niet echt veel inspanningen heeft geleverd om enige documenten alsnog te bekomen stellen opnieuw zeer ernstige vragen bij uw geloofwaardigheid.

En tot slot kan u ook geen enkel document of bewijsstuk tonen van uw reisweg naar België en de vluchtroute die u zou gevolgd hebben. Bovendien blijven uw verklaringen hierover ook zeer vaag, onduidelijk op verschillende punten en weinig logisch. U zou met uw eigen visum en paspoort hebben gereisd, die voor u werden gemaakt door de smokkelaar, maar de smokkelaar zou ze na de reis hebben teruggevraagd om ze voor iemand anders te gebruiken (CGVS, p. 4-5). U stelt dat er een visum in uw paspoort stond, maar u heeft dan helemaal geen idee wat voor visum, dit ondanks het feit dat u uw paspoort wel zelf zou hebben moeten tonen op het moment van het boarden in de luchthaven (CGVS, p. 4-5). Het komt hier dan ook weinig aannemelijk over dat u er niet even in zou gekeken hebben om te zien welke foto, welke naam en welk visum erin stonden. Het enige wat u hierop kan zeggen is dat er een foto instond die op u leek maar dat u het niet goed wist en dat u er niet goed naar kon kijken (CGVS, p. 4-5). Ook bij de paspoortcontrole bij uw aankomst in Zaventem zou u uw eigen paspoort zelf aan de immigratiecontrole hebben afgegeven (CGVS, p. 20). U had uw paspoort dus duidelijk verschillende keren zelf in handen, maar u zou er nooit goed in gekeken hebben en u heeft helemaal geen idee welk visum erin stond (CGVS, p. 20). Dergelijke verklaringen komen weinig logisch en weinig aannemelijk over en stellen opnieuw uw geloofwaardigheid ernstig in vraag. Verder heeft u ook helemaal geen idee met welke vliegtuigmaatschappij u zou gevlogen hebben vanuit Karachi en vanuit Dubai (CGVS, p. 19). U verklaart naar het vliegtuig te zijn gebracht als een VIP persoon, u zou in de lounge hebben gezeten (CGVS, p. 19). Als u dan gevraagd wordt dergelijke vreemde verklaring te verduidelijken, dan zegt u dat u de gewone procedure en checking niet diende te volgen, maar dat u zo naar het vliegtuig werd gebracht (CGVS, p. 19). De smokkelaar zou aan de immigratieofficier gezegd hebben dat u met hem reisde en ze zouden jullie gewoon zo hebben laten doorgaan (CGVS, p. 19). Dergelijke verklaringen komen weinig geloofwaardig en eerder absurd over en bovendien komt het zeer vreemd over dat u helemaal geen idee blijkt te hebben van de vliegtuigmaatschappijen waarmee u blijkt te hebben gevlogen, aangezien dit toch op elke luchthaven duidelijk staat aangegeven en wordt afgeroepen voor vertrek.

In tweede instantie zijn er dan uw verklaringen over de problemen die u zou gekregen hebben met deze gangster en crimineel Chaudary Cheena, dewelke aan de basis zouden liggen van uw vertrek uit Pakistan. Uw verklaringen hieromtrent komen op talrijke punten dermate vaag, incoherent en

weinig aannemelijk over dat er dan ook weinig geloof kan gehecht worden aan het verhaal dat u hier vertelt.

Zo stelt u dat deze Chaudary Cheena relaties/connecties zou hebben met de Pakistaanse autoriteiten, maar wanneer u hier dan meer concreet naar gevraagd wordt, dan kan u hierover alleen maar zeggen dat hij gewoon samenwerkt met hen en dat iedereen dat weet, dat hij goede connecties heeft met hen en dat hij alles plant met hen (CGVS, p. 12). Een eerder oppervlakkig en weinig zeggend antwoord. Verder verklaart u Chaudary Cheena naar de luchthaven van Lahore te hebben gebracht om 2 mensen op te halen. Maar als u dan gevraagd wordt wie dit waren en of u iets meer over hen kan vertellen, dan kan u alleen maar antwoorden dat u niets over hen weet, dat u hun namen niet weet en dat u niet weet vanwaar ze kwamen of welke vlucht ze namen (CGVS, p. 13). Dit komt enigszins vreemd over aangezien u meer dan 2u met hen in de auto zat en vervolgens zelfs verklaart samen met hen te hebben gegeten (CGVS, p. 10-12). Het enige wat u hierop kan zeggen is dat u gewoon hun chauffeur was en dat ze onder elkaar spraken, ze zouden enkel uw naam gevraagd hebben (CGVS, p. 13). Ook tijdens het eten waren ze heel serieus aan het praten en u wilde niet tussen komen dus u zou gewoon gegeten hebben en niets meer (CGVS, p. 13). Hier komt het weinig logisch en weinig aannemelijk over dat u gedurende uren met deze mensen zou zijn samen geweest en zelfs samen met hen zou gegeten hebben en toch helemaal niets concreet over hen kan vertellen. Daarnaast stelt u dat er verschillende mensen aanwezig waren tijdens het eten bij Chaudary thuis, maar ook over deze andere mensen met wie u zou gegeten hebben, kan u niets vertellen. U weet alleen dat er veel mensen waren, u en Chaudary en 2 gasten en nog 2 andere mensen (CGVS, p. 13). Wanneer u dan nog eens gevraagd wordt wie dan deze andere mensen waren, kan u alleen maar zeggen dat één van hen Chaudary's broer was, over de rest kan u niets vertellen (CGVS, p. 13). Hierbij kan ook nog opgemerkt worden dat u eerst verklaart dat Chaudary u een lunch aanbood (CGVS, p. 11) en dat u later vertelt dat het 'dinner time' was nadat jullie terugkwamen van Lahore (CGVS, p. 13). Opnieuw een incoherentie waar u geen afdoende verklaring voor kan geven. Verder stelt u dan dat er een discussie ontstond tussen Chaudary en een andere man over het eigendom van een plot land om een huis op te bouwen (CGVS, p. 14). U zou aanwezig geweest zijn bij deze discussie, maar wanneer u hierover dan enkele meer concrete vragen worden gesteld, zoals waar het plot was gelegen, wie er een huis op wilde bouwen en van wie het plot oorspronkelijk was, dan kan u hier opnieuw helemaal niets over vertellen (CGVS, p. 14). De discussie zou vervolgens geëscaleerd zijn in een gevecht en u zou tussen beide zijn gekomen. Maar als u dan gevraagd wordt naar de reactie van de andere aanwezigen, wat zij dan deden, dan blijven uw verklaringen opnieuw eerder vaag en weinig zeggend. Het zou allemaal zo plots gebeurd zijn, niemand begreep wat er gebeurde, het was een big mess en u begreep eigenlijk niet wat er aan de hand was en wie wie sloeg (CGVS, p. 14). Bovendien haalt u op het interview bij het CGVS hierbij plots aan dat u daar zou verkracht zijn door enkele mannen (CGVS, p. 14). Hier heeft u echter nooit iets van gezegd tijdens het interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), wat vreemd overkomt aangezien dit toch een zeer ingrijpend iets moet zijn geweest voor u en dus toch een belangrijk onderdeel uitmaakt van uw verhaal. Het enige wat u over deze incoherentie kan zeggen is dat u dit wel zou verteld hebben bij DVZ, maar dat het misschien niet werd begrepen door de vertaler. Uw verklaringen werden u na afloop van het interview bij DVZ echter voorgelezen in het Punjabi. U maakte bij DVZ enkel melding van het feit dat u zou geslagen zijn en niet dat u verkracht werd (zie vragenlijst DVZ, p. 3 nr. 5 in administratief dossier). Tot slot komen dan ook uw verklaringen over de wijze waarop u daar het huis van Chaudary ontvlucht zou zijn eerder vaag en weinig logisch over. U zou na 2-3 dagen terug bij bewustzijn gekomen zijn en één van de bewakers, een oude man, zou u hebben helpen vluchten (CGVS, p. 14-15). U kan echter niets meer vertellen over deze oude man, wie hij was en waarom hij u zomaar hielp en daarbij toch zijn eigen job op het spel zette. U weet het niet, het was een oude man van Chaudary en u denkt dat hij misschien geschrokken was toen hij uw verhaal hoorde en dat hij u daarom hielp (CGVS, p. 14). U zou het hem ook nooit gevraagd hebben waarom hij u hielp, u weet het niet, misschien omdat hij medelijden met u had (CGVS, p. 14-15). Bovenstaande observaties doen geen goed aan uw geloofwaardigheid.

Verder zijn er dan uw verklaringen over het bezoek dat u gebracht heeft aan de politie en uw arrestatie door de politie een dag later. Ook hier kunnen verschillende incoherenties en vaagheden opgemerkt worden. Eerst stelt u dat er daar één gewone ordinaire politiemann aanwezig was die niet kon lezen en schrijven (CGVS, p. 15). Even later echter heeft u het over 2-3 politiemannen en 2-3 personen in bugerkledij die aanwezig waren (CGVS, p. 15). U kan ook niets meer vertellen over deze politiemann met wie u dan zou hebben gesproken en ook over de senior officer met wie u de volgende dag zou hebben gesproken weet u helemaal niets meer (CGVS, p. 15). Hij zou zich niet hebben voorgesteld of zich op geen enkele manier geïdentificeerd hebben aan u maar meteen zijn mannen geboden hebben u te slaan en te folteren (CGVS, p. 15). Voorts verklaarde u bij DVZ dat uw oom 100 000 roepies smeergeld zou betaald hebben aan de politie om u vrij te krijgen (zie vragenlijst DVZ, p. 3 nr. 5 in administratief dossier) en dat u dan 2 dagen later werd vrijgelaten. Tijdens uw interview op het CGVS

stelt u echter dat het uw moeder was die het smeergeld betaalde aan de politie en dat u uw oom nooit zou gezien hebben in de cel (CGVS, p. 16). De enige verklaring die u hiervoor kan geven is dat ze hier bij DVZ niet naar vroegen (CGVS, p. 16), maar u vertelde dit echter zelf wanneer u gevraagd werd naar een kort overzicht van de belangrijkste feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit Pakistan (DVZ vragenlijst, p. 3 nr. 5 in administratief dossier). Het enige wat u daarop kan zeggen is dat het een vergissing moet zijn. Opnieuw een duidelijke incoherentie waar u geen afdoende verklaring voor kan geven. Vervolgens kan er nog een incoherentie opgemerkt worden tussen uw verklaringen bij DVZ en deze tijdens het interview op het CGVS. Bij DVZ stelde u van anderen te hebben gehoord dat Chaudary doodsb bedreigingen zou hebben geuit tegen u (DVZ vragenlijst, p. 3 nr. 5 in administratief dossier). Wanneer u hier dan gevraagd wordt concreet meer over te vertellen en wie deze anderen waren van wie u dat vernomen had, dan stelt u dat niet te hebben gezegd, maar dat u alleen van uw vriend Usman vernam dat Chaudary met de politie samenspande om u te vermoorden (CGVS, p. 17). Wanneer u uw letterlijke verklaring bij DVZ dan wordt voorgelezen, kan u hierop alleen maar zeggen dat u niet weet waarom dat die extra dingen er staan want dat u hetzelfde vertelde aan de vertaler (CGVS, p. 17).

Ook in uw verklaringen over het bezoek dat Chaudary zou gebracht hebben aan uw familie en uw broer die daarbij zou zijn meegenomen blijft u bijzonder vaag. Wanneer u gevraagd wordt dit bezoek in de tijd te situeren, dan kan u alleen maar antwoorden dat u dat niet meer weet want dat u toen onder stress was (CGVS, p. 17). Ook meer concreet over wie er juist naar uw familie kwam en met hoeveel deze mannen waren, kan u niets meer vertellen (CGVS, p. 17). Als u dan gevraagd wordt waarom u uw moeder hier niet meer over doorvroeg, het ging toch immers om u en uw leven, dan kan u alleen maar zeggen dat ze u zei dat ze brutaal waren en hen sloegen en dat zij u de schuld gaf voor alles (CGVS, p. 17). Verder zouden ze dan uw broer Liaqat hebben meegenomen en ontbreekt sindsdien van hem elk spoor. Dit is opnieuw een nieuw element dat u aanhaalt en waarover u helemaal niets heeft vermeld tijdens uw interview bij DVZ, zelfs niet kort op het moment dat u gevraagd werd naar uw broers en zussen, u stelde daar gewoon dat ze allen verblijven in Punjab in Pakistan (verklaring DVZ, p.4 nr. 30 in administratief dossier). De enige en opnieuw niet afdoende verklaring die u hiervoor kan geven is opnieuw dat ze u hierover niets zouden gevraagd hebben en dat u heel kort moest zijn (CGVS, p. 9). Dit neemt niet weg dat u inderdaad gewoon kort had kunnen vermelden wanneer u naar uw broers en zussen werd gevraagd, dat uw broer Liaqat verdwenen is sinds dit incident. Verder kan u deze verdwijning van uw broer ook helemaal niet in de tijd situeren, zelfs niet ongeveer (CGVS, p. 9), wat vreemd overkomt aangezien dit toch een ingrijpende gebeurtenis moet zijn geweest voor u en uw familie. Bovenstaande vaststellingen dragen andermaal niet bij tot uw algehele geloofwaardigheid.

Voorts kan ook nog de opmerking gemaakt worden dat u nooit een poging gedaan heeft terug te keren naar de politie om uw onschuld aan te tonen en om om hulp of bescherming te vragen tegen deze Chaudary Cheena (CGVS, p. 18). De andere mensen die aanwezig waren tijdens de maaltijd die u had in het huis van Chaudary zouden kunnen getuigen wat er werkelijk was gebeurd, maar u heeft ook nooit een poging gedaan hen nog te contacteren of hier met hen over te spreken (CGVS, p. 18). En daarnaast heeft u ook nooit een poging gedaan hier met Chaudary zelf over te praten en tot een onderlinge oplossing of bemiddeling te komen voordat dit alles escaleerde (CGVS, p. 18). Het enige wat u hierop kan zeggen is dat hij nooit naar iemand luistert, maar u hebt het ook niet geprobeerd. Verder komt het om te beginnen al eerder vreemd en weinig logisch over dat Chaudary zo kwaad op u was, terwijl u helemaal niets te maken had met de discussie en de ruzie die hij had met één van zijn gasten, u probeerde hen alleen maar uit elkaar te halen. Het lijkt dan ook weinig waarschijnlijk en weinig aannemelijk dat alleen maar omwille daarvan hij u zo zou blijven achtervolgen en u zou willen vermoorden, terwijl hij blijkbaar een veel ernstiger argument had met iemand anders. Voorts kan u over deze persoon met wie hij een dispuut had over een plot land ook helemaal niets vertellen en heeft u niet het minste idee wat er achteraf met hem gebeurd is (CGVS, p. 17).

Tot slot kan nog de bemerking gemaakt worden dat u niets van concrete informatie kan geven over de huidige stand van zaken van uw problemen. U verklaart hier niets van te weten want u heeft geen contact met iemand in Afghanistan (CGVS, p. 18). Het laatste contact dat u had met uw vriend Usman in Afghanistan dateert van bijna een jaar geleden (CGVS, p. 18). Met uw moeder en broers en zussen in Afghanistan zou u nooit iets concreet hebben afgesproken bij uw vertrek om contact te houden, want uw moeder is analfabeet en weet niet hoe een gsm te gebruiken en met uw broers en zussen had u niet zo'n goede relatie (CGVS, p. 8-9). Verder zou u ook al hun nummers verloren hebben tijdens het incident (CGVS, p. 9). Dergelijke verklaring komt om te beginnen vreemd en weinig aannemelijk over, dat u niet op de één of andere manier of via iemand anders uit uw dorp iets zou afgesproken hebben om rechtstreeks contact te houden met uw familie. Verder verklaart u later uw familie nog wel te hebben gezien na het incident (CGVS, p. 10), dus het feit dat u alle nummers verloor bij het incident kan hier geen afdoende verklaring zijn, u had de nummers immers daarna gewoon kunnen terugvragen voor uw vertrek. U zou dus alleen 10 maanden geleden met Usman hebben gesproken, maar hij zou u niets meer concreet over de huidige situatie van uw problemen hebben

kunnen vertellen en u zou er hem ook niet precies naar gevraagd hebben (CGVS, p. 18). U zou alleen naar uw familie gevraagd hebben omdat u bezorgd was over uw moeder en hij had u alleen maar kunnen vertellen dat het huis van uw familie gesloten was (CGVS, p. 18). Op de vraag of hij dan nog iets vernomen had van de politie of van deze Chaudary Cheena, aangezien hij toch ook nauw betrokken was bij de hele situatie, antwoordt u eerst eerder ontwijkend dat hij u gewoon hielp omdat hij uw vriend was (CGVS, p. 18). Wanneer u deze vraag dan nog eens herhaald wordt, verklaart u het hem nooit te hebben gevraagd, u vroeg hem alleen naar uw familie omdat u bezorgd over hen was (CGVS, p. 19). Met dergelijke vage verklaringen wekt u de indruk niet bijzonder veel interesse te tonen in de verdere ontwikkelingen van uw problemen in Pakistan, wat vreemd overkomt aangezien dit de directe reden was waarom u uw land van herkomst diende te ontvluchten.

De cumulatie van al voorgaande vage, incoherente, weinig overtuigende, weinig logische en weinig plausible elementen in uw verklaringen ondermijnen op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van wat u vertelt. Op basis van deze verklaringen wordt dan ook geoordeeld door het CGVS dat u niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus volgens de Conventie van Genève, noch voor het subsidiare beschermingsstatuut.

Aangezien er geen geloof wordt gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven kan u zich bij terugkeer naar Pakistan gewoon terug vestigen in uw geboorteregio in Punjab of in Karachi, waar u een groot deel van uw kindertijd blijkt gewoond te hebben. Bovendien kan hierbij ook opgemerkt worden dat u een gezonde jongeman bent die 6 jaar onderwijs heeft genoten en reeds geruime tijd gewerkt heeft in Pakistan. Er is dus geen reden waarom u zich niet zou kunnen hervestigen in één van de grote steden zoals Karachi, Lahore, Rawalpindi of Islamabad in Pakistan. Iemand die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen toont immers niet aan dat het voor hem onmogelijk of onredelijk is om zich te vestigen in één van de stedelijke gebieden in het land waarvan hij stelt de nationaliteit te bezitten, namelijk Pakistan. Vanuit het kader van een asiëldossier bekeken is er bijgevolg niets dat uw terugkeer naar Pakistan in de weg staat.

Het CGVS erkent dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Daar u niet uit deze regio komt en daar u geen vrees diende te koesteren voor extremistische elementen of uw autoriteiten, staat niets uw terugkeer naar Pakistan in de weg.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiare bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Middelen

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing. De Raad leidt hieruit af dat hij de materiële motiveringsplicht geschonden acht, in samenlezing met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiare bescherming te verlenen en minstens de bestreden beslissing te willen vernietigen.

2.1.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een Pakistaans rijbewijs met licentie om een openbaar voertuig te besturen alsook de enveloppe waarin dit document werd verzonden.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

Verzoeker vreest beweerdelijk een gangster/crimineel uit zijn regio van herkomst, waarmee hij in conflict kwam tijdens een banale ruzie. De beweerde problematiek houdt evenwel geen verband met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Er zijn in het relaas immers geen elementen die erop wijzen dat verzoeker vervolging zou vrezen omwille van zijn ras, nationaliteit, politieke overtuiging, religie, of zijn behoren tot een bepaalde sociale groep.

Daargelaten de geloofwaardigheid van de beweerde feiten, kan het relaas daarom in elk geval geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees in vluchtelingrechtelijke zin. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen betreffende de vluchtelingenstatus niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging zou lopen in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire bescherming

De Raad is van mening dat verzoeker evenmin in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming.

De Raad stelt vooreerst vast dat hoewel dit een essentieel element is in iedere procedure verzoeker noch zijn paspoort noch zijn originele identiteitskaart bijbrengt en hij dienaangaande geen aannemelijke verklaring heeft. Hij stelt dat hij zowel zijn identiteitskaart en eigen paspoort heeft achtergelaten in Pakistan en met valse documenten heeft gereisd. Verzoeker diende echter in redelijkheid het belang van deze documenten te onderkennen nu hij er van uit kon gaan dat de autoriteiten van het land, waar hij de bescherming van het vluchtelingenverdrag wenste in te roepen, van hem zouden verlangen de door hem gestelde identiteit, nationaliteit en gevolgde reisroute zo mogelijk met documenten te onderbouwen (artikel 4, tweede lid van Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004). Verzoeker brengt bij zijn verzoekschrift een kopie van zijn rijbewijs bij en toont het originele document ter terechtzitting. Zo het rijbewijs als een begin van bewijs van identiteit zou kunnen worden beschouwd maakt verzoeker geenszins aannemelijk waarom hij zijn identiteitskaart niet kan bijbrengen. Hoe dan ook kan worden vastgesteld dat de geldigheid van het rijbewijs verlopen is aangezien de laatste verlenging liep tot 9 september 2010.

Verzoeker brengt evenmin enig begin van bewijs bij omtrent zijn reisweg en toont derhalve niet aan wanneer hij zijn land verlaten heeft en evenmin wanneer hij in België is aangekomen. Hij verklaarde met het vliegtuig vanuit Pakistan via Dubai naar België gereisd te hebben. Hij moet bijgevolg in het bezit zijn geweest van een vliegtuigticket of instapkaart waaruit kan blijken wanneer hij in België is aangekomen.

Verzoeker kon bovendien over de door hem gevolgde reisweg niet de minste informatie verschaffen. Zo wist hij zelfs niet met welk visum, door de smokkelaar voor hem geregeld, hij zou gereisd hebben. Echter kan er in redelijkheid niet worden aangenomen dat verzoeker helemaal niet op de hoogte is van de identiteit en de inhoud van de documenten die hij tijdens zijn reis naar België gebruikte. Van een persoon die uit ernstige vrees zijn land verlaat en op illegale wijze op weg is naar Europa, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij minimaal op dit punt is geïnformeerd om op de strikte grenscontroles voorbereid te zijn. Deze vaststellingen die door verzoeker niet worden weerlegd, houden een negatieve indicatie in met betrekking tot het asielrelaas. Het ontbreken van de nationale identiteitskaart en reisdocumenten, zonder dat daarvoor een aannemelijke reden aanwezig is, ondermijnt de geloofwaardigheid van het asielrelaas (RvS 15 juli 1992, nr. 40.037; RvS 5 juni 2001, nr. 96.146).

Voor wat betreft verzoekers relaas kan vervolgens worden vastgesteld dat de problemen die hij beweerdelijk ondervond niet uitgaan van zijn nationale overheden doch van een lokale crimineel die actief is in verzoekers regio van herkomst, Sialkot. Verzoeker zou met deze crimineel problemen hebben gehad in de uitoefening van zijn beroep als taxichauffeur. Verzoeker situeert deze problemen in mei - juni 2011, drie à vier maanden voor zijn vertrek uit Pakistan op 20 september 2011. Uit het rijbewijs dat verzoeker bijbrengt blijkt echter dat dit niet meer geldig was vanaf 9 september 2010. Nog daargelaten de vage, incoherente en weinig aannemelijke toelichtingen over talrijke punten van zijn relaas kan alleen al om deze reden ernstig getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

Hoe dan ook, alle beweerde vervolgingsfeiten deden zich voor in dezelfde voormelde regio van herkomst. Daargelaten de geloofwaardigheid van de beweerde problemen van verzoeker, merkt de Raad op dat er, ingevolge artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet, geen nood is aan internationale bescherming indien er voor verzoeker een veilig hervestigingsalternatief aanwezig is in zijn land van herkomst.

Noch uit het relaas, noch uit het verzoekschrift, blijken er objectieve argumenten te zijn waaruit zou blijken dat het operationele netwerk van de betrokken crimineel zich zou uitstrekken tot buiten verzoekers regio van herkomst. Verzoeker komt in zijn verzoekschrift niet verder dan de stelling dat de crimineel *“een machtig man is die in verschillende steden in Pakistan actief is en contactpersonen heeft”*. Dit betreft een vage en loze post-factumverklaring die geen steun vindt in het gehoorverslag en verder op geen enkele manier wordt gestaafd door concrete elementen. Verzoeker slaagt er zodoende niet in aannemelijk te maken dat de voormelde crimineel over de mogelijkheden beschikt om verzoeker overal in zijn land van herkomst actief te gaan opsporen en vervolgen. Er kan dan ook in redelijkheid besloten worden dat er voor verzoeker in elk geval een veilig intern hervestigingsalternatief openstaat in de grote steden van Pakistan in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. Daargelaten de geloofwaardigheid van de verzoekers beweerde problemen, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om het asielrelaas te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Wat betreft het eventuele risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de vreemdelingenwet blijkt uit de bestreden beslissing dat het Commissariaat-generaal erkent dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat het hier om een lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. De bestreden beslissing besluit dat daar verzoeker niet uit deze regio komt niets zijn terugkeer naar Pakistan in de weg staat. Dit motief door verzoeker op geen enkele wijze weerlegd wordt derhalve door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Bijgevolg maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt om ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER